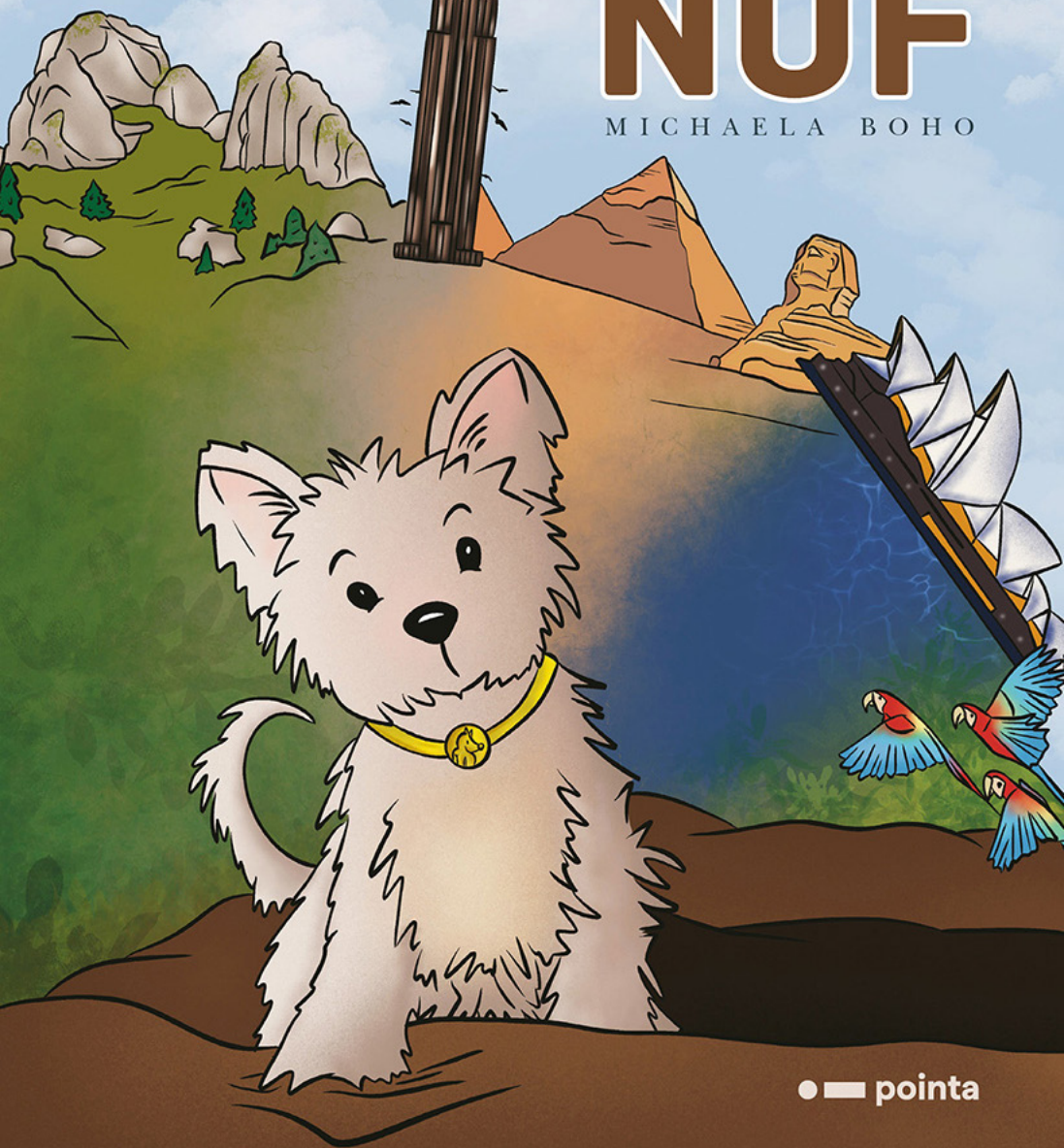

NEZBEDNÝ ŇUF

MICHAELA BOHO

Nezbedný Ňuf

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Michaela Boho
Nezbedný Ňuf – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Věnováno všem mým láskám.
Především těm čtyřnohým – Quentinovi a Janei!

A taky všem dětem, třebaže v dospělém těle.
Dokonce i těm zlobivým a neposedným!
Právě jedno takové mě inspirovalo k sepsání této knížky.
Přestože nás podobní nezbedové či děti se specifickými
vzdělávacími potřebami ohromně vyčerpávají a občas
i vytáčí do vrtule, jsou nám zároveň velkými učiteli.

*Za každou silnou ženou
stojí pes
a následuje ji do koupelny.*

Pejsek s béžovým hřbetem

To se takhle jednou jedné malé boloňské fence Elince narodilo pět krásných štěňat.

Každé vypadalo úplně jinak. První dvě byla docela černá, jako dva uhlíky. Třetí bylo tmavě hnědé s bílou náprsenkou, čtvrté strakaté a to páté bílé se zvláště zbarveným béžovým hřbetem. Vypadalo, jako by ho snad někdo neopatrný polil bílou kávou.

Štěňátka zpočátku hodně spinkala, pila mlíčko od maminky a velice pomalu se učila chodit. Nejšikovnější byl právě pátý pejsek s béžovým hřbetem. Však byl také ze všech štěňat největší! Rostl dvakrát rychleji než jeho sourozenci. Možná proto měl pořád takový ukrutný hlad.

Jedl tak, až se mu břicho dmulo a ostatním pejskům kradl z mističek jídlo, když se maminka nedívala, protože byl se svým přídělem granulí velice rychle hotov. Byl to právě on, kdo jako první opustil ohrádku a začal prozkoumávat okolí. Brzy se dokonce nebál běhat sám po zahradě.

Zanedlouho měla štěňátka opustit maminku Elinku a vydat se se svými novými páníčky do jejich domovů. Jen pejsek s béžovým hřbetem stále ještě žádnou rodinu neměl. Vždyť byl taky dvakrát větší než jeho sourozenci! Vůbec nevypadal jako boloňský psík a ani se tak nechoval. Byl divoký a neposlouchal. Nožičky měl zvláště protáhlé a pořád jen pobíhal po domě a radostně štěkal. Tu stáhl ubrus ze stolu, tu zase rozzvíkal bačkoru anebo shodil lampičku z nočního stolku. Vyváděl všelijaké lumpárny. Bylo ho všude plno, skoro to vypadalo, že svůj nový domov nenajde.